

Adéla Nováková: Role studentských klubů Áčko, DýDý Baba a Klec ve způsobu trávení volného času studentů

Posudek oponenta diplomové práce

Oponent: Tomáš Samek, M. A.

Předkládaná diplomová práce se zaměřuje na volný čas studujících Univerzity Pardubice a zajímá se o studentské kluby jmenované v titulu. Přiznám se, že vymezení práce mě uvádí do rozpaků. Diplomantka definuje svůj cíl takto: "Zajímalo mě, zda tyto kluby plní funkci sloužit studentům jako prostor pro trávení volného času. Při volbě mého tématu jsem byla přesvědčena, že se studenti opravdu během volného času pohybují ve zmíněných zařízeních." Ano, studenti se ve svém volném času mimo jiné pohybují ve studentských klubech - to je zřejmé. Uniká mi smysl výzkumu, který se ptá na něco, co od začátku víme, aniž jsme jakýkoli výzkum museli provádět. Nechápu dobře, proč si klást otázku, na niž je odpověď předem známá a navíc je zcela banální. K čemu to?

Autorka definuje předmět svého zájmu takto: "Má první hypotéza byla, že studentské kluby navštěvují studenti během svého volného času." Inu, není třeba ani provádět další výzkum, ani číst dál text práce k tomu, abychom mohli jasně odpovědět: ano, studenti navštěvují své kluby během volného času. To je přece jasné. Je snad představitelná nějaká jiná odpověď, např. že studenti chodí do klubu v době, kdy jsou v práci?

Druhá výzkumná otázka, kterou si autorka klade, je, zda studenti navštěvují spíše levnější bary. Odpověď je obávám se opět na snadě: většinou ano. Naštěstí pro autorku i její čtenáře to, co v práci následuje, je přece jen o něco zajímavější než to, co slibují její triviálně formulované výzkumné otázky (kvaziscientistně jim říká "hypotézy", ale to je terminologicky, stylově i myšlenkově nepřesné).

Práce se člení na dva velké celky, o nichž ovšem nelze říct, že by spolu podstatněji komunikovaly: Teoretickou část, kde se *in abstracto* probírají nejrůznější dílčí témata jako "historie volného času", "sport a kolektivní hry", "zážitky a dobrodružství" apod.; a dále Praktickou část, která je hodnotnější, protože konečně přináší to, co autorka zjišťovala v terénu a přesahuje pouhou literární kompilaci. Jsou to, jak již řečeno, věci přece jen o poznání pozoruhodnější než to, co slibuje v úvodu; tím ovšem zřetelně ukazuje, jak nevýstižné, nepřesné a zavádějící jsou její úvodní

formulace. Nadto: některé, jak sama říká, "hypotézy" jsou formulovány venkonce
jinak, než jak jsou uvedeny v první části textu: čtenář si pak není jist, co z toho tedy
platí.

Odpovědi nepřesahují rovinu pouhé konstatační popisnosti, k analytické
hloubce se nedostávají prakticky nikdy. Nedovíme se z nich o mnoho víc, než by nám
řekla zaměstnankyně dotyčných klubů ochotná se ptát svých návštěvníků. Na
diplomku je to trochu málo. Vzdor jejímu formálnímu rozsahu je práce obsahově
chudá.

Jazyková úroveň práce není špatná. Citační disciplína spíše dobrá. Některé
pasáže, byť je jich poskrovnu, jsou podnětné, dokonce se takové tu a tam vyskytnou i
v teoretické části práce - např. pojednání o kulturním prostoru cituje několik
relevantních zdrojů a přináší relevantní tvrzení. V práci je také cítit jakýsi elementární
a zdravý entuziasmus, byť nepřetavený v přesvědčivý badatelský, analytický nebo
myšlenkový výkon. To vše jsou důvody, které mě vedou k tomu, že práci po jistém
váhání **doporučuji k obhajobě** a navrhuji i pro ni **známku dobře**.

Tomáš Samek